

[Arnth Jensen.]

terne og tilsiige Ministeren vor Medvirken til en Ændring enten paa det af Sogneraadsforeningerne skitserede eller paa det af mig først skitserede Grundlag.

Vesterager: Dette Lovforslag er et lille Udklip af Loven om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn, et Udklip, som skal ændre lidt ved Loven, og som saa skal sættes ind igen som en ny Lap paa Loven. Mit Parti synes ikke, at det vil komme til at pynte paa Loven. Den Slags smaa Lapperier har jeg før omtalt under Skoledebatter her i Tinget. Vi havde jo det samme Forslag til Behandling i Samlingen 1938—39 tillige med en lille Ændring i Reglerne om Valg til Forældreraad. Denne Ændring er gaaet ud i Aar, og det skal jeg ikke hæfte mig videre ved og ikke bebrejde Ministeren. Selv Ordføreren for Socialdemokratiet var jo inde paa, at det var nogle underlige Udklip eller Indgreb, hvad man nu vil kalde det, man foretog i Skolelovgivningen, og det er ogsaa mit Standpunkt og har været det i Aarevis. Jeg synes, at det vilde være langt mere formaalstjenligt at gennemdrøfte visse Spørgsmaal inden for vor Skolelovgivning, saaledes at Forholdene i de forskellige Dele af Landet kunde blive mere ensartede og komme til at harmonere bedre sammen, end bestandigt at gentage med Behandling af disse smaa enkelte Udklip, som en stor Del af Befolkningen aldeles ikke interesserer sig for.

Vi har jo ikke stemt for Tilsynsloven, og det er vel temmelig ørkesløst for mig at begynde at tale om, hvordan vi kunde ønske Tilsynsloven formet, men der er dog adskillige Grunde til, at jeg maa gøre nogle enkelte Bemærkninger og fremhæve, at vi slet ikke kan være med til at vedtage Forslaget, som det her foreligger. Forslaget rummer et alvorligt Principspørgsmaal, som efter vor Mening burde hvile. Der er ikke synderlig Grund til under de nuværende Forhold at kaste et saadant enkelt Principspørgsmaal ind i Debatten, og vi havde egentlig haft Grund til at vente, at vi skulde være forskaaet derfor.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa Venstres Stilling til Loven, som jo var lidt anderledes end vor Stilling, men jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at Venstres Stilling var kølig. Der var 8 Medlemmer af Venstre her i Tinget, som undlod at stemme. Efter min Deltagelse i Arbejdet, ikke blot i Udvalgsarbejdet, men i Underudvalgesarbejdet, har jeg Ret til at mene, at hvis man ikke havde givet

Venstre den Indrømmelse, at der skulde være en Konsulentstilling, havde man aldrig faaet Venstre med. Det er en klar Indrømmelse, de to Partier har gjort over for det tredje Parti, og det lægger jeg megen Vægt paa, skønt jeg ikke var med til at stemme for Forslaget; thi det er jo af ikke ringe Betydning, navnlig i en Tid som den, vi lever i, hvor der tales saa meget om Samarbejde — og det er jeg enig i, at der bør være. Men det bør ikke være saadan, at man, naar man er gaaet med til et Forslag og tror, at nu er der Enighed om, at det skal formes paa en bestemt Maade, saa er udsat for, saa snart Magtforholdene er forandret en lille Smule, at Dele af det, hvormod der er opnaaet Enighed, stryges, og at de Partier, der nu har hele Magten, ikke bryder sig det fjerneste om, under hvilke Forudsætninger de fik Hjælp fra et andet Parti.

Jeg har sagt adskillige Gange fra dette Sted, at jeg troede ikke, at en enkelt Mand i Amtet kunde overkomme det Arbejde, der vilde blive tildelt ham, hvis der virkelig skulde føres et gennemgribende Tilsyn med de forskellige Skoler. Mit Parti holdt fast ved Provsti-Inddelingen, den gamle Ordning, fordi vi mente, at disse Kredse var langt lettere at overkomme. Meningen med en Konsulentstilling var jo, at Konsulenten kunde tilkaldes, naar der var særlig Grund dertil.

Alle de Indvendinger, der kan gøres mod Forslaget, og som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen allerede har fremført, skal jeg ikke komme dybere ind paa, idet det blot vilde blive Gentagelser.

Om Vikarforholdet skal jeg dog sige, at da vi tidligere behandlede dette Spørgsmaal, blev det Gang paa Gang fremhævet, at denne Lærer, der skulde være Amtsskolekonsulent, og som altsaa skulde være en fremragende Kraft, først og fremmest skulde se efter i sin egen Skole og føre sin egen Skole frem som en Mønsterskole, som man kunde se hen til som noget fortrinligt. Og man sagde saa, at den unge Vikar, som Skolekonsulenten naturligvis fik Lov til selv at faa stor Indflydelse paa, vilde komme til at gaa i en god Skole, saaledes at man paa denne Maade vilde kunne faa uddannet en hel Mængde dygtige Lærere, som kunde gaa ud i Livet og fortsætte det fortrinlige Arbejde, som de havde staaet Ansigt til Ansigt med hos denne udmærkede Skolekonsulent.

I Parentes bemærket vil jeg sige, at jeg synes, at mine ærede Kolleger her i dette høje Ting, Lærerne, skulde være en lille Smule varsomme med at tale om det for-